

CHƯƠNG 21

Gồm có:

1. Hiện ra bên bờ hồ Tibêria (21,1-14).
2. Trao nhiệm vụ cho Phêrô (21,15-25).

Hiện ra ở bên bờ hồ Tibêria

⁽¹⁾Sau đó, Đức Giêsu lại tỏ mình ra cho các môn đệ ở Biển Hồ Tibêria. Người tỏ mình ra như thế này. ⁽²⁾Ông Simon Phêrô, ông Tôma gọi là Điđymô, ông Nathanaen người Cana miền Galilê, các người con ông Dêbêđê và hai môn đệ khác nữa, tất cả đang ở với nhau. ⁽³⁾Ông Simon nói với các ông: "Tôi đi đánh cá đây". Các ông đáp: "Chúng tôi cùng đi với anh". Rồi mọi người ra đi, lên thuyền, nhưng đêm ấy họ không bắt được gì cả.

⁽⁴⁾Khi trời đã sáng, Đức Giêsu đứng trên bãi biển, nhưng các môn đệ không nhận ra đó chính là Đức Giêsu. ⁽⁵⁾Người nói với các ông: "Này các chú, không có gì ăn u?" Các ông trả lời: "Thưa không". ⁽⁶⁾Người bảo các ông: "Cứ thả lưới xuống bên phải mạn thuyền đi, anh em sẽ bắt được cá". Các ông thả lưới xuống, nhưng không sao kéo lên nổi, vì lưới đầy những cá. ⁽⁷⁾Người môn đệ được Đức Giêsu thương mến nói với Phêrô: "Chúa đó!" Vừa nghe nói "Chúa đó!", ông Simon Phêrô vội khoác áo vào vì đang ở trần, rồi nhảy xuống biển. ⁽⁸⁾Các môn đệ khác chèo thuyền vào bờ kéo theo lưới đầy cá, vì các ông không xa bờ lắm, chỉ cách vào khoảng gần một trăm thước.

⁽⁹⁾Bước lên bờ, các ông nhìn thấy có sẵn than hồng với cá đặt ở trên, và có cả bánh nữa. ⁽¹⁰⁾Đức Giêsu bảo các ông: "Dem ít cá mới bắt được tới đây!" ⁽¹¹⁾Ông Simon Phêrô lên thuyền, rồi kéo lưới vào bờ. Lưới đầy những cá lớn, đếm được một trăm năm mươi ba con. Cá nhiều như vậy mà lưới không bị rách. ⁽¹²⁾Đức Giêsu nói: "Anh em đến mà ăn!" Không ai trong các môn đệ dám hỏi "ông là ai?", vì các ông biết rằng đó là Chúa. ⁽¹³⁾Đức Giêsu đến, cầm lấy bánh trao cho các ông; rồi cá, Người cũng làm như vậy. ⁽¹⁴⁾Đó là lần thứ ba Đức Giêsu tỏ mình ra cho các môn đệ, sau khi chỗi dậy từ cõi chết.

Trao nhiệm vụ cho Phêrô

⁽¹⁵⁾Khi các môn đệ ăn xong, Đức Giêsu hỏi ông Simon Phêrô: "Này anh Simon, con ông Gioan, anh có mến Thầy hơn các anh em này không?" Ông đáp: "Thưa Thầy có, Thầy biết con yêu mến Thầy". Đức Giêsu nói với ông: "Hãy chăm sóc chiên con của Thầy". ⁽¹⁶⁾Người lại hỏi: "Này anh Simon, con ông Gioan, anh có mến Thầy không?" Ông đáp: "Thưa Thầy có, Thầy biết con yêu mến Thầy". Người nói: "Hãy chăn dắt chiên của Thầy". ⁽¹⁷⁾Người hỏi lần thứ ba: "Này anh Simon, con ông Gioan, anh có yêu mến Thầy không?" Ông Phêrô buồn vì Người hỏi tới ba lần: "Anh có yêu mến Thầy không?" Ông đáp: "Thưa Thầy, Thầy biết rõ mọi sự; Thầy biết con yêu mến Thầy". Đức Giêsu bảo: "Hãy chăm sóc chiên của Thầy.

⁽¹⁸⁾Thật, Thầy bảo thật cho anh biết: lúc còn trẻ, anh tự mình thắt lưng lấy, và đi đâu tùy ý. Nhưng khi đã về già, anh sẽ phải giang tay ra cho người khác thắt lưng và dẫn anh đến nơi anh chẳng muốn".

⁽¹⁹⁾Người nói vậy, có ý ám chỉ ông sẽ phải chết cách nào để tôn vinh Thiên Chúa. Thế rồi, Người bảo ông: "Hãy theo Thầy".

⁽²⁰⁾ Ông Phêrô quay lại, thì thấy người môn đệ Đức Giêsu thương mến đi theo sau; ông này là người đã nghiêng mình vào ngực Đức Giêsu trong bữa ăn tối và hỏi: "Thưa Thầy, ai là kẻ nộp Thầy?" ⁽²¹⁾ Vậy khi thấy người đó, ông Phêrô nói với Đức Giêsu: "Thưa Thầy, còn anh này thì sao?" ⁽²²⁾ Đức Giêsu đáp: "Giả như Thầy muốn anh ấy còn ở lại cho tới khi Thầy đến, thì việc gì đến anh? Phần anh, hãy theo Thầy". ⁽²³⁾ Do đó mới có tiếng đồn giữa anh em là môn đệ ấy sẽ không chết. Nhưng Đức Giêsu đã không nói với Phêrô là: "Anh ấy sẽ không chết", mà chỉ nói: "Giả như Thầy muốn anh ấy còn ở lại cho tới khi Thầy đến, thì việc gì đến anh?"

⁽²⁴⁾ Chính môn đệ này làm chứng về những điều đó và đã viết ra. Chúng tôi biết rằng lời chứng của người ấy là xác thực.

⁽²⁵⁾ Còn có nhiều điều khác Đức Giêsu đã làm. Nếu viết lại từng điều một, thì tôi thiết nghĩ: cả thế giới cũng không đủ chỗ chứa các sách viết ra.

Giải thích

Theo ý kiến của nhiều chuyên viên, chương này được thêm vào sau này do một hay nhiều môn đệ của Gioan viết lại từ lời kể của ông.

I. Hiện ra bên bờ hồ Tibêria (21,1-14)

1. Phép lạ mẻ cá lạ lùng (21,1-8)

a. Địa điểm (21,1)

Biển hồ Tibêria hay còn được gọi là hồ Galilê, nằm ở phía Bắc của Palestin. Nước hồ ngọt và có rất nhiều cá. Đây cũng là nơi trước đây Phêrô, Anrê, Gioan và Giacôbê làm nghề đánh cá.

b. Sáng kiến của Phêrô (21,2-3)

Phêrô đưa ra sáng kiến và nói với các môn đệ khác: "Tôi đi đánh cá đây" (21,3a) và được họ ủng hộ: "Chúng tôi cùng đi với anh" (21,3b). "Chúng tôi" ở đây gồm có:

- Tôma: Là người đã muốn thấy và xỏ tay vào cạnh sườn Chúa Giêsu mới tin (x. 20,26-29).
- Nathanaen: Người được Philipphê giới thiệu Chúa Giêsu khi ông ngồi dưới cây vả (x. 1,45-51).
- Các người con ông Dêbêđê: Đó chính là Giacôbê và Gioan.
- Hai môn đệ khác: Chúng ta không biết rõ là ai.

Kết quả: Họ đánh cá suốt đêm nhưng chẳng được gì.

c. Chúa Giêsu can thiệp (21,4-8)

- Chúa Giêsu đến với các môn đệ và hỏi: "Này các chú, không có gì ăn u?". Nhưng họ không nhận ra Ngài.

- Chúa Giêsu đề nghị thả lưới: "Cứ thả lưới xuống bên phải mạn thuyền đi, anh em sẽ bắt được cá" (21,6). Các ông đã làm theo mà chẳng thấy mắc.

- Kết quả: Các ông bắt được rất nhiều cá. Số lượng cá là 153 con (21,11).

- Ý nghĩa số 153 con cá: Thời ấy, người ta quan niệm có tất cả 153 loại cá dưới nước. Vậy, số 153 ám chỉ đến tất cả. Con số này muốn nói rằng Hội thánh là nơi tập hợp tất cả mọi người.

d. Phản ứng của các môn đệ (21,7-8)

- *Người môn đệ Chúa Giêsu thương mến*: Đó là Gioan. Ông nhận ra Chúa nên nói: "*Chúa đó!*". Một lần nữa, qua dấu chỉ mẻ cá lạ lùng, Gioan đã nhận ra Chúa Giêsu. Ông là người đầu tiên nhận ra Chúa.

- *Phêrô*: Vội vàng mặc áo và bơi vào bờ. Ông luôn là người hành động cách nhanh chóng.

- *Các môn đệ khác*: Chèo thuyền vào bờ và kéo theo lưới đầy cá. Cùng với Phêrô, các ông đã gặp được Chúa Phục Sinh.

2. Bữa ăn trên bờ biển (21,9-14)

a. Sự chủ động của Chúa Giêsu (21,9-12a)

Diễn tiến của bữa ăn cho thấy sự chủ động của Chúa Giêsu cho cuộc gặp gỡ này. Và những hành động của Ngài cũng gọi lại những việc mà Ngài đã làm trước đây nhằm giúp các môn đệ nhận ra Ngài:

- *Ngài chuẩn bị sẵn sàng (21,9)*: Lên bờ, các môn đệ thấy có sẵn bánh và cá. Đó là sự chuẩn bị của Chúa Giêsu. Trước đây, Ngài cũng đã sắp xếp trước cho bữa tiệc ly.

- *Ngài bảo các môn đệ mang cá đến (21,10-11)*: Phêrô đi bắt cá và đếm. Số lượng cá rất lớn nhắc nhở các ông về quyền năng của Ngài. Quyền năng của Ngài được thể hiện qua nhiều phép lạ mà các ông đã từng chứng kiến.

- *Ngài bảo các ông đến mà ăn (21,12a)*: Khi các ông đến ăn, Ngài cầm lấy bánh và trao cho các ông. Cử chỉ này cũng gọi lại những cử chỉ Ngài đã làm khi hoá bánh ra nhiều (x. 6,1-15), hay trong bữa tiệc ly (x. Lc 22,19-20).

b. Phản ứng của các môn đệ (21,12b-14)

- *Nhận ra nhưng không dám hỏi*: Được gọi lại những kỷ niệm và những việc làm của Chúa Giêsu nên các môn đệ đã nhận biết đích thực là Ngài nhưng không ai dám hỏi.

- *Riêng với Phêrô*: Có lẽ hình ảnh than hồng cũng gọi lại trong ông sự hổ thẹn vì ông từng đứng sưởi bên lửa hồng và nơi đây, ông đã chối Thầy (x. 18,18).

II. Trao nhiệm vụ cho Phêrô (21,15-25)

1. Sứ mệnh mục tử của Phêrô (21,15-17)

a. Chúa Giêsu chất vấn Phêrô

Chúa Giêsu hỏi Phêrô ba lần: "*Con có yêu mến Thầy không?*". Đặc biệt trong lần thứ nhất, Ngài hỏi Phêrô: "*Con có yêu mến Thầy hơn các anh em này không?*". Có nhiều giải thích và nhiều ý nghĩa của cụm từ "*hơn các anh em này*":

- Có thể hiểu: "*Yêu Chúa hơn những người khác yêu Chúa*". Người khác đã yêu mến Chúa rồi, nhưng Chúa muốn Phêrô phải yêu Chúa hơn người khác yêu Chúa.

- Có thể hiểu: "*Yêu Chúa hơn yêu những anh em khác*". Hơn nữa "*các anh em này*" còn được hiểu rộng hơn, bao gồm "*những thứ khác*" như vật chất, nghề nghiệp... Chúa muốn Phêrô yêu Chúa hơn bất cứ thứ gì trên đời, dành cho Chúa tình yêu tuyệt đối.

Chúng ta có thể hiểu cả hai cách. Chúa Giêsu muốn Phêrô hãy yêu mến Ngài hơn bất cứ người nào yêu Ngài và hơn bất cứ thứ gì.

b. Chúa Giêsu trao sứ mệnh cho Phêrô

Theo sau ba lần chất vấn về tình yêu là ba lần Chúa Giêsu trao cho Phêrô sứ mệnh chăn dắt đoàn chiên của Ngài: "*Hãy chăm sóc chiên của Thầy*". Những lời này nhắc nhở Phêrô cũng như các mục tử:

- Chiên được trao phó là chiên của Chúa.

- Nhiệm vụ là "*chăm sóc*". Trước đây, Chúa trao cho Phêrô nhiệm vụ "*lưới người*", bây giờ Ngài lại trao cho ông nhiệm vụ "*chăm sóc*". Nhiệm vụ của mục tử không chỉ đi tìm chiên lạc, chiên ngoài đàn, đi "*lưới người*", mà còn phải lo "*chăm sóc*" chiên để chiên được sống và sống dồi dào.

- Chăm sóc chiên con lẫn chiên mẹ: Nghĩa là tất cả đàn chiên, không loại trừ, không chọn lựa.

- Điều kiện: Có lòng yêu thương Chúa. Có yêu thương Chúa, mục tử mới có thể yêu thương chiên của Chúa.

c. Đáp trả của Phêrô

Đáp lại ba lần chất vấn của Chúa Giêsu, Phêrô chỉ nói trong khiêm tốn và ghen ngạo: "*Thưa Thầy, Thầy biết mọi sự, Thầy biết con yêu mến Thầy*".

Trước đây, Phêrô tự phụ khi nghĩ rằng mình trung thành với Thầy. Kết quả ông thất bại thảm hại bằng việc chối thầy. Bây giờ, ông khiêm tốn và cậy dựa vào Chúa hơn: "*Thầy biết*".

Tại sao Chúa chất vấn Phêrô ba lần?

Rất nhiều người đồng ý rằng Chúa muốn tha thứ cho Phêrô ba lần chối Ngài. Ông chối Chúa ba lần, giờ ông có cơ hội ba lần bày tỏ lòng yêu thương dành cho Ngài.

Hơn nữa, ông đã từng chối Thầy, nhưng giờ đây được trao sứ mệnh mới. Đó không vì khả năng hay công đức của ông mà vì tình thương của Chúa.

2. Tương lai của Phêrô và Gioan (21,18-15)

a. Tương lai của Phêrô (21,18-19)

Chúa Giêsu nói về Phêrô rằng khi về già:

- *Ông đang tay ra để cho người ta thắt lưng*: Nghĩa là ông không còn làm chủ đời mình, nhưng vì sứ mệnh chăm sóc đoàn chiên của Chúa, ông phải theo con đường của Chúa, ông sẽ bị bắt.

- *Ông bị dẫn đến nơi mà ông không muốn*: Ám chỉ đến cuộc tử đạo của ông vì chu toàn sứ mệnh Chúa trao. Thật vậy, cuối đời Phêrô bị bắt và bị đóng đinh như Thầy Giêsu. Theo truyền thống, ông xin được đóng đinh ngược vì cho rằng mình không xứng để chết như Thầy. Ngày nay, trong nhà thờ Quo vadis, gần hang toại đạo, ở ngoại thành Rôma, có bức tranh Phêrô bị đóng đinh ngược.

b. Tương lai của Gioan (21,20-23)

- *Thắc mắc của Phêrô (21,20-21)*: Sau khi nghe Chúa Giêsu nói về tương lai của mình, Phêrô nhìn sang Gioan và thắc mắc về tương lai của ông ấy: "*Thưa Thầy, còn anh này thì sao?*" (21,21).

- *Trả lời của Chúa Giêsu (21,22)*: Ngài nhắc Phêrô hai điều:

Thứ nhất, điều gì Chúa muốn nơi Gioan, như đề "*anh ấy còn lại cho đến khi Thầy đến*" chẳng hạn, thì không can dự gì đến Phêrô cả. Đó không phải là việc của ông.

Thứ hai, điều quan trọng với Phêrô là chu toàn sứ mệnh Chúa trao là "*hãy theo Thầy*". Hãy chu toàn bổn phận của mình chứ đừng nhìn sang người khác mà so sánh.

- *Đỉnh chính của Gioan (21,23)*: Lời của Chúa Giêsu về Gioan: "*Thầy muốn anh ấy còn lại cho đến khi Thầy đến*" làm nhiều người hiểu lầm là Gioan sẽ không chết. Nhưng Gioan đỉnh chính là Chúa Giêsu nói "*giả như*", nghĩa là điều Ngài nói chỉ là "*thí dụ*" chứ không phải là "*khẳng định*".

c. *Kết luận (21,24-25)*

Kết luận này nói lên những điểm sau:

- Tất cả những điều được viết ra là thực, chính xác vì được viết bởi Gioan, một môn đệ đã từng sống và làm chứng tất cả những gì Chúa Giêsu đã nói và đã làm.

- Những gì được viết ra chỉ là những điều được chọn lọc. Còn rất nhiều điều khác liên quan đến Chúa Giêsu nhưng không được nói đến. Nhưng đây cũng là cách nói bình dân ở phương Đông muốn nói rằng tác phẩm của Gioan không thể kể và làm sáng tỏ hết những gì Chúa Giêsu đã làm. Độc giả phải quay về chính Chúa Giêsu¹.

Bài học

1. Chúa Giêsu

a. Chúa Giêsu chủ động đến và làm mọi cách để tỏ mình và an ủi các môn đệ, giúp họ tìm được sự bình an và tin tưởng vào Ngài. Ngài không nhìn vào những sai sót trong quá khứ của họ nhưng giúp họ hướng về phía trước.

Trong đời sống, cần lắm những cảm thông, yêu thương, nâng đỡ và khích lệ, nhất là trước những sai phạm của nhau để cùng giúp nhau mỗi ngày một tốt hơn.

b. Các môn đệ vất vả suốt đêm nhưng chẳng bắt được con cá nào. Nhưng với sự chỉ bảo của Chúa Giêsu, họ đã bắt được rất nhiều cá. Chúa Giêsu chính là Đấng chỉ cho chúng ta biết phải làm thế nào để được thành công.

- Trong cuộc sống, nhất là đời sống thiêng liêng, rất nhiều lần, chúng ta cố gắng hết sức mình nhưng chẳng mang lại thành công. Hãy chạy đến Chúa Giêsu để Ngài chỉ cho chúng ta phương cách. Chắc chắn, vì sự cố gắng của chúng ta cộng với phương cách của Ngài, việc làm của chúng ta sẽ mang đến những kết quả bất ngờ.

- Trong sứ mệnh truyền giáo, chúng ta cũng sử dụng nhiều phương cách nhưng cũng không mang đến kết quả. Chúa Giêsu là Đấng chỉ cho chúng ta biết phải "**thả lưới ở đâu và khi nào**". Điều quan trọng là chúng ta noi gương Phêrô luôn thưa với Ngài: "**Vâng lời Thầy, con thả lưới**". Đức tin đòi hỏi sự vâng phục tuyệt đối, đôi khi điều kiện vật lý bình thường dường như trái ngược.

2. Các môn đệ

a. Phêrô cùng các môn đệ khác luôn ở với nhau trong khi Thầy chịu tử nạn và đến khi gặp được Chúa phục sinh. Họ quây quần với nhau để nâng đỡ nhau trong giai đoạn khó khăn. Chính đời sống cộng đoàn đã giúp họ đứng vững đến khi gặp được Chúa và được củng cố đức tin.

Cộng đoàn phải là nơi nương tựa và là sự nâng đỡ của mỗi thành viên. Chúng ta luôn tuyên xưng "**tôi tin**" và "**chúng tôi tin**". Đời sống đức tin là sự quyết tâm của mỗi cá nhân nhưng cần có sự nâng đỡ của cộng đoàn. Hãy quây quần bên nhau, cùng nhau hiệp lời cầu nguyện cho nhau, nhất là khi gặp khó khăn trong cuộc sống.

¹ Chú thích trong bản dịch của nhóm PVGK.

b. Trước khi trao sứ mệnh cho Phêrô, Chúa Giêsu không đòi hỏi Phêrô về bằng cấp, về khả năng chuyên môn, về tài khéo léo... mà chỉ muốn con tim của ông, con tim biết đập cùng nhịp với con tim của Ngài, con tim **"biết chạnh lòng thương"**.

Nhiều mục tử ngày hôm nay đôi khi quá đặt nặng vào những kỹ năng của loài người, mà quên một điều thiết yếu là trao đời **"con tim mục tử"**. Một mục tử không thể chu toàn tốt sứ mệnh chăm sóc đàn chiên Chúa nếu không có con tim mục tử. Xin Chúa ban cho các mục tử của Chúa có được con tim của Chúa, con tim **"biết chạnh lòng thương"** mọi người.

c. Trước đây, Chúa Giêsu trao cho Phêrô sứ mệnh **"lướn người"** (truyền giáo), bây giờ Ngài lại trao cho ông sứ mệnh **"chăm sóc đàn chiên"** (mục vụ). Hai nhiệm vụ này phải luôn song hành trong đời sống của mục tử.

Không ít mục tử ngày nay chưa ý thức được hai sứ mệnh này.

- Có khi chỉ quan tâm đến nhiệm vụ **"chăm sóc"** mà lơ là hay bỏ quên sứ mệnh **"lướn người"**;

- Có khi chỉ lo **"lướn người"** để nhiều người vào đạo rồi sau đó không lo **"chăm sóc"** họ, làm cho họ đón nhận đức tin mà không giúp đức tin họ lớn lên.

d. Chúa Giêsu hỏi Phêrô: **"Anh có yêu mến Thầy hơn các anh em này không?"**. Sau đó, Ngài bảo ông **"Hãy theo Thầy"** và **"chăn dắt chiên của Thầy"**. Điều duy nhất mà Chúa Giêsu muốn nơi Phêrô là theo Ngài với lòng yêu mến và lòng yêu mến ấy được biểu lộ qua việc hết lòng chăm sóc đàn chiên của Ngài.

Chúa cũng luôn hỏi mỗi người chúng ta: **"Con có yêu mến Thầy hơn bất cứ điều gì không?"**. Ngài cũng muốn chúng ta bước theo Ngài với tình yêu và biểu lộ tình yêu ấy cách cụ thể qua việc yêu thương tha nhân. Mỗi người chúng ta đều có thể chặn giữ một người nào đó để họ khỏi đi lạc. Những người xung quanh chúng ta chính là **"đàn chiên"** mà Chúa trao cho mỗi người chúng ta, và chúng ta có thể nuôi chiên của Chúa bằng Lời của Ngài.

e. Trước đây, Phêrô tự mãn khi nghĩ rằng mình đủ sức trung thành với Thầy trong mọi hoàn cảnh, nhưng kết quả ông đã thất bại. Bây giờ, ông biết khiêm tốn và thưa với Chúa Giêsu: **"Thầy biết mọi sự. Thầy biết con yêu mến Thầy"**. Nhờ cậy dựa vào Chúa, ông đã trung thành cho đến chết để làm chứng cho Chúa.

- Chúng ta cũng hãy khiêm tốn thưa với Chúa: **"Chúa biết mọi sự. Chúa biết con yêu mến Chúa và Chúa biết rõ con yêu Chúa đến mức nào. Xin đón nhận tình yêu của con và giúp con luôn yêu mến Chúa mỗi ngày nồng nàn hơn. Xin cho đời sống của con là lời chứng cho tình yêu của Ngài"**.

- Chúng ta cũng hãy luôn thưa với Chúa: **"Xin thương đỡ nâng con, suốt cuộc đời. Vì ngoài Chúa, con đâu có ai nương nhờ"**.

f. Phêrô muốn biết tương lai của Gioan. Phải chăng đây là câu hỏi mang tính tò mò xen lẫn sự so sánh: **"Tôi như thế này, còn người kia thì sao?"**. Chúa Giêsu nhắc Phêrô hãy tập trung và cố gắng chu toàn sứ mệnh của mình. Chúa trao cho ông nhiệm vụ chăn dắt chiên và tử đạo để làm chứng cho Ngài. Ngài trao cho Gioan nhiệm vụ làm chứng bằng cách ghi lại Tin mừng.

Trong đời sống cộng đoàn, rất nhiều lần chúng ta cũng luôn so sánh: **"Tôi làm việc nặng và khó khăn này còn những người kia thì sao?"**; **"khả năng tôi như thế mà chỉ được chức nhỏ này, còn anh kia thì sao?"**...

- Nhiều thất bại trong việc phục vụ Chúa xuất phát từ chỗ chúng ta chỉ quan tâm so sánh mình với người khác hơn là quan tâm đến Chúa.

- Mỗi người chúng ta phục vụ Chúa tại chỗ và tại công việc mà Ngài đặt để. Vinh quang của chúng ta không nằm trong việc so bì với người khác, nhưng ở chỗ hết lòng phục vụ Chúa bằng khả năng mà Chúa trao ban.

g. Gioan đã dùng tất cả những gì mình thấy, biết và cảm nghiệm về Chúa để viết ra hầu củng cố đức tin cho tha nhân. Trong suốt tác phẩm, ông không đề cập đến tên mình. Ông không cần thành tích, mà chỉ mong tha nhân thêm lòng tin để được sự sống đời đời.

- Gioan mời gọi mỗi chúng ta hãy tin vào những gì ông viết để chúng ta mỗi ngày tin và liên kết mật thiết với Chúa Giêsu, Đấng **"là đường, là sự thật và là sự sống"**.

- Gioan cũng mời gọi chúng ta, qua cuộc sống mình, mỗi người trở thành những chứng nhân để mời gọi và củng cố lòng tin của tha nhân.